

Συνέντευξη στον Τζανιδάκη Κων/νο

rockandroll.gr

Μέχρι την εφηβική σου ηλικία έζησες στην Αυστραλία. Οι διαφορές στον τρόπο ζωής αλλά και στο πως αντιλαμβάνεται ο κόσμος την μουσική είναι μεγάλες σε σχέση με την Ελλάδα?

Η μουσική δονείται με περισσότερο πάθος στην Ελλάδα. Τα πάντα δονούνται ηχηρά σε αυτόν τον τόπο. Η έκφραση είναι ένας τρόπος ζωής άδω. Η Αυστραλία, και από την γεωγραφική θέση που βρίσκεται, είναι εντελώς διαφορετική στο πως αντιλαμβάνεται την καθημερινότητα και στο πως έχει δημιουργήσει ένα αναβαθμισμένο αστικό σύστημα που δημιουργεί μια σειρά άλλων ευκαιριών και μουσικών εκφράσεων. Υπάρχει πληθυσμός από όλα τα μέρη της γης όποτε είναι κάτι σαν ένα νησί με όλες τις φυλές μαζεμένες, που μέχρι στιγμής έχουν αναπτυχθεί σε όλους τους τομείς. Έχει μια άλλη ελευθερία και ένα άνοιγμα προς άλλες κατευθύνσεις σε όλα τα πράγματα. Η μουσική είναι ένας χώρος που διαρκώς διευρύνεται και αναπτύσσεται εκεί. Για άδω.... Τι να πω? Ένα αχ μου βγαίνει μόνο. Την αγαπώ την Ελλάδα του σοφού μα με πονάει η Ελλάδα του νεοέλληνα.

Ποια ήταν τα πρώτα σου μουσικά ερεθίσματα?

Από μικρή άκουγαν πολύ μουσική οι γονείς μου, τραγουδούσαν και οι δυο πολύ ωραία και έτσι από πολύ μικρή γνώρισα τον Χατζιδάκι τον Πλεσσα τον Ζαμπετα και μαζί με όλους τους έλληνες καλλιτέχνες που έπαιζαν συνέχεια στο κασετόφωνο ανακάλυψα την γοητεία της ροκ μουσικής μέσα από ακούσματα των Doors, Beatles, David Bowie, Pink Floyd και αρχισε η έλξη για να τραγουδήσω κι εγώ. Αγάπησα τον Michael Jackson, τον Prince, τον Stevie Wonder, την Sade και με κέρδισε και η soul μουσική .

Πότε συνειδητοποίησες ότι θέλεις να ακολουθήσεις το χώρο της μουσικής?

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου. Απλά, δεν το εκδήλωνα πολύ γιατί θύμωναν οι γονείς μου. Δεν θελαν η κόρη τους να γίνει τραγουδίστρια. Και ειδές τι έγινε τελικά?.....

Με τους Μπλε έκανες τα πρώτα σου επαγγελματικά βήματα. Αν σου έλεγε κάποιος να φέρεις κάποιες εικόνες στο μυαλό σου από εκείνη την εποχή ποιες θα σου ερχόντουσαν πρώτες?

Ναι. Θα σου έλεγα για την μέρα που βρέθηκα σε ένα στούντιο στην Εγνατία στην Θεσσαλονίκη να προσπαθεί να μου εξηγήσει ένας τύπος,(ο Γ. Παπαποστολου) το τραγούδι 'Νοιωθω Ενοχος'. Ήθελα να το κάνω γρήγορα και να φύγω επειδή είχα ραντεβού. Δεν με ενδιέφερε και πολύ γιατί είχα αλλά στο μυαλό μου για την ζωή μου. Και αν και το έγγραφα γρήγορα και συνέχισα με τις δουλείες μου, τίποτα δεν ήταν πια το ίδιο για μένα από τότε.....

Στην τελευταία σου δισκογραφική δουλειά με τίτλο "Αγαπήσου", πάντρεψες το μπουζούκι με την ηλεκτρική κιθάρα. Πιστεύεις ότι όλα τα μουσικά είδη (ή τα περισσότερα) βρίσκονται κάτω από μία κοινή συνισταμένη?

Ναι. Όλα. Όχι μόνο τα μουσικά είδη. Ο ήχος είναι ένας σαν αποτέλεσμα. Το συναίσθημα αλλάζει κάθε φορά και μας οδηγεί στο να πειραματιζόμαστε με διάφορα όργανα. Ήθελα το μπουζούκι στο 'Αγαπήσου' γιατί είναι κυρίαρχο όργανο στην χώρα που ζω και επιθυμούσα να το μπλέξω σαν ήχο μέσα στην μουσικότητα μου και να το ακούσω να εκδηλώνει αρμονία και συναισθήματα περά από δράμα. Να ακούω μόνο Ελλάδα. Έτσι απλά, αβίαστα, χαλαρά.

Ο χαρακτήρας "Babalou" που σε συνοδεύει πλέον μετά από αυτό το άλμπουμ, πως προέκυψε?

Από τότε που έγγραφα το 'Έπαφη' στον δεύτερο μου δίσκο,'Υποπτος Κοσμος'. Στο στίχο 'είμαι απο αλλού' του τραγουδιού, παρερμηνεύτηκε από κάτι φίλους και νόμιζαν πως έλεγα η μπαμπαλού, οπότε έτσι μου κόλλησε το όνομα και μου άρεσε. Δεν σημαίνει τίποτα και δεν έχει κάτι μέσα του βαρύ και ασήκωτο από ιστορία θρησκεία η διασημότητα. Δονείται ευχάριστα στα αυτιά μου όταν με φωνάζουν Babalou. Είναι κάτι σαν πνευματικό όνομα χωρίς τα βαφτίσια. Είναι απελευθερωτικό και κάθε τέτοια αίσθηση με φτιάχνει!

Πιστεύεις ότι η μουσική μπορεί να διεισδύει στη ψυχή του ανθρώπου και τον βοηθήσει να ξεπεράσει τα προβλήματά του?

Το πιστεύω με όλο μου το είναι αυτό!Το έχει κάνει για μένα και για πολλούς, γνωστούς και αγνώστους. Η θεραπεία της μουσικής είναι ένα αστείρευτο κεφάλαιο στην ζωή μου και δεν σταματήσει να με εκπλήσσει και να με εντυπωσιάζει πόση δύναμη κρύβει η κάθε νότα ο κάθε ήχος και στην συνέχεια η σιωπή που δημιουργείται μέσα μου και απλώνει την μουσική σε, πέρα από τον νου, καταστάσεις και βιώματα. Είναι η νέα μορφή ψυχανάλυσης και σωματικής θεραπείας, αν και υπήρξε από πάντα η ιέρεια της ιατρικής. Τώρα έχει πάλι αρχίσει να φαίνεται μπρος στα θνητά μας μάτια. Πάντα το γνωρίζαμε. Είμαστε παιδιά της φύσης και της μουσικής, και καθ' επέκταση, της αγάπης.

Εκτός από τη μουσική έχεις ασχοληθεί και σπουδάσει θέατρο. Νομίζεις ότι είναι ένα μέσο έκφρασης που σου ταιριάζει εξίσου?

Η αλήθεια είναι πως δεν πίστεψα και πολύ το θέατρο. Πειραματίστηκα αρκετά μαζί του αλλά συνειδητοποίησα κάποια στιγμή ότι μάλλον δεν είμαι φτιαγμένη να κουβαλώ ένα ρόλο για πολύ καιρό και να γίνομαι κάθε βράδυ κάποια δραματική ηρωίδα. Εξελιχτηκα σαν καλλιτέχνης μέσα από τις σπουδές του θεάτρου, μόνο για να ανακαλύψω ότι δεν ήταν για μένα.

Κατά πόσο ο Έλληνας μπορεί επιτέλους να πετάξει από πάνω του όλα αυτά τα κακώς κείμενα που τον συνοδεύουν τα τελευταία χρόνια και να ξεδιπλώσει το μεγαλείο ψυχής που τον χαρακτηρίζει ιστορικά σαν λαό?

Εύκολα! Να πάψει να σκέπτεται σαν Έλληνας, γιατί έχει καταντήσει ανέκδοτο για τους άλλους λαούς. Να κάνει το μεγάλο άλμα της συνείδησης. Να αφήσει το βιογραφικό του στην άκρη, να ξεβουλευτεί από κάθε πεπαλαιωμένη αντίληψη ζωής και να εστιάσει εκεί που εστιάζει αυτή η τόσο ευλογημένη γη που χρόνια πατάει. Στην μεταμόρφωση. Και όχι με την ελπίδα του χριστιανού αλλά με την δύναμη της κοσμικής και συμπαντικής ψυχής του. Ας βουτήξει η συνείδηση του στον Σωκρατη που μόνο οι ξένοι το κάνουν και ας ενωθούμε με προθυμία και εμπιστοσύνη και πανω από όλα με αγάπη. Αν ο Έλληνας αγαπήσει τον διπλανό του και πάψει να βρίζει ο ένας τον άλλον και την ίδια την πατρίδα του, τότε δεν θα έχει να φοβηθεί τίποτα πια και κανέναν. Βολεύτηκε. Τώρα όμως ήρθε η πιο καθοριστική στιγμή του ξεβολέματος του, ας το κάνει με χάρη και χωρίς πικρία και γκρίνια.

Τελειώνοντας και αφού σε ευχαριστήσω θερμά θα ήθελα να μου πεις δύο λόγια για τα μελλοντικά σου σχέδια.

Να κάνω όσο πιο όμορφο το παρόν μου. Ανακάλυψα πως το μέλλον είναι καθρέφτης του τώρα και όσο πιο συνειδητά και εστιασμένα κινούμαι στο σήμερα, το μέλλον είναι τόσο κοντά που δεν χρειάζεται καν να το σκεφτώ. Δεν κάνω σχέδια επειδή συμβαίνουν τόσες ανατροπές και απλά ξέρω πως το καλοκαίρι θα παίζω μουσική και θα ταξιδεύω στα νησιά μας. Να γευτώ την απόλαυση της θεϊκής χώρας μας. Και νοιώθω πολύ ευγνώμων για όλο αυτό.

Η ανωτέρω σέντευξη δημοσιεύτηκε και στο www.exodosforall.gr και στην αθλητική εφημερίδα Derby News.